

Christ Is Born!

25 decembrie 2024

12/001

Clerului, Monahilor și Credincioșilor Bisericii Ortodoxe în America,

Iubiți mei fii și fiice în Domnul,

Hristos Se naște! Slăviți-l!

Lăsați flăcările cerești să ardă în tăcere și lăsați-le să privească cu frică la un colț umil al universului, la pământul negru și la partea cea mai de preț a aceluia colț - peștera care dă naștere lui Dumnezeu.

– Sf. Nikolai Velimirovic, Rugăciunile pe malul lacului 49

Astăzi este strălucitoare și minunată, dar tainică și umilă, culminare a unui sezon petrecut în așteptări ascunse. Spre deosebire de Postul Mare, când sunăm din trâmbițe pentru a vesti perioada postului (Ioel 2:15), cele patruzeci de zile ale Postului Nașterii Domnului sunt petrecute în liniște, în întunericul nopții – aceași noapte în care păstorii își vegheau cândva turmele lor. (Luca 2:8). În acest întuneric, întunericul umbrei Legii (Evr. 10:1), am ținut de veghe cu sfinții profeți – Obadia, Naum, Abacuc, Zefania, Hagai, Daniel și cei trei tineri sfinți. Am auzit primele cântări care vestesc Nașterea Domnului pe 21 noiembrie, catavasiile Nașterii. De Sfântul Andrei, de Sfântul Nicolae, ici și colo, se cânta un imn al Celui ce urmează să vină. Așteptările noastre s-au mărit în timpul praznicului și au crescut cu Liturgia Vespérală și Privegherea din Ajunul Crăciunului.

Acum, asupra noastră, care am stat acele patruzeci de zile în întuneric mare, o Lumină și mai mare a strălucit (Is. 9:2). Nădejdea noastră a venit; Așteptarea noastră a sosit.

Cel pe care l-am așteptat în întuneric și tăcere ni se manifestă acum în același întuneric și tăcere — întunericul și frigul de la miezul nopții, în noaptea neagră și fără lună a păcatului nostru, în crăpătura adâncă a peșterii, cuprinsă în iesle. Dar, în ciuda întunericului apăsător peste tot, El strălucește, o

Lumină clară, pură și nevinovată. În ciuda tăcerii apăsătoare, însăși prezența Lui, însăși identitatea Lui, este aceea a Cuvântului, a Cuvântului, a Cuvântului care a fost într-un început (Ioan 1:1).

El este Lumina care strălucește asupra noastră de la Tatăl; El este Cuvântul Tatălui pentru omenire. El este împlinirea, sursa și susținerea tuturor speranțelor noastre.

Lumina Lui este lumina purității, a iubirii nepământene și jertfitoare. Cuvântul Lui este un cuvânt de pace – nu o pace duplicitară, ipocrită, plină de mângâiere falsă, precum o dată lumea (Ioan 14:27), ci pacea adevărată, pacea cu Dumnezeu, pacea Crucii. Iar speranța Lui, de neconceput pentru mintea pământească, este speranța unei vieți nesfârșite care nu este ca această viață: este o viață dăruită pe deplin celuilalt, pe deplin dăruită lui Dumnezeu, o viață care nu se preocupă de plăcerile trecătoare și de realizările care se sting, dar numai în comuniune de dăruire de sine și iubire jertfitoare de sine.

Nașterea acestui Prunc sfânt, Domnul și Dumnezeu și Mântuitorul nostru Iisus Hristos, Lumina și Cuvântul și Pacea lui Dumnezeu, are loc nu numai într-o peșteră de piatră, ci are loc și în sufletul fiecăruia dintre cei aleși. Pentru a deveni locuințe demne pentru această lumină ascunsă, am petrecut patruzeci de zile în pregătire și astăzi, Hristos se naște nouă; ni s-a dat un Prunc (Is. 9:6). Și, în El, toate speranțele noastre sunt împlinite. Cel născut din Fecioară ne vorbește într-una dintre rugăciunile compuse de Sfântul Nikolai Velimirovic *de lângă lac*:

Eu sunt al tău mâine, de azi până la sfârșitul timpului. Tot ceea ce bine ai așteptat din zilele de mâine este în Mine. Astăzi, ziua ta de mâine este împlinită în Mine. Și nicio zi, de acum până în ultima zi, nu-ți va aduce ceea ce-ți aduc Eu. Iată, Eu sunt ziua care nu are început și nu are sfârșit.

Eu sunt vistieria oricărui viitor care există și sunt calea către acea vistierie. Viitorul în întregime nu-ți poate oferi nici măcar un sâmbure de bine, decât dacă împrumută de la Mine.

Astfel, cu Nașterea Sa — în Betleem și în inimă — Hristos este cu noi, aducând cu El tot binele, toată binecuvântarea.

Dar, într-un alt sens, încă așteptăm: întreaga noastră viață este o perioadă de Așteptare, o perioadă de veghere a venirii lui Hristos. Dacă El se naște într-un mod tainic în sufletul nostru în acest veac, totuși așteptăm revelarea deplină și definitivă a strălucirii Sale de neînchipuit în veacul viitor, când aleșii vor fi revelați ca vase strălucitoare ale prezenței Sale pentru totdeauna. Astfel, întreaga noastră viață este o perioadă de așteptare plină de bucurie, așteptând plenitudinea Bucuriei pe care o cunoaștem deja parțial.

„Deznădejdea rămâne fără sens. Dar nădejdea Mea curăță și spală neîncetat; se aerisește și tămâiază locul unde te va primi”, spune Sfântul Nikolai într-o altă rugăciune. Iar cea mai mare expresie a acestei așteptări a noastre este tocmai rugăciunea însăși. Din nou, după cum spune Sfântul Nikolai: „Îmi este necesară rugăciunea ca să nu pierd din vedere steaua purtătoare de mântuire, dar steaua nu

are nevoie de ea pentru a nu mă pierde”. Mai mult, rugăciunea nu este doar o expresie a așteptării, a dorului, a speranței: este și calea către îndeplinirea acestor așteptări. Cu cât ne rugăm mai mult, cu atât ne deschidem mai mult la acțiunea energiilor dumnezeiești, la comuniunea cu Dumnezeu, cu atât așteptările ne sunt împlinite, chiar și în această viață.

De aceea, când sărbătorim Nașterea Domnului și Dumnezeului și Mântuitorului nostru Iisus Hristos, să ne adunăm în duh înaintea ieslei Sale și să ne rugăm:

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, care ești pretutindeni prezent și umpli toate lucrurile, vino și fă-ți cunoscută prezența în noi.

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, născut din Fecioară pentru mântuirea noastră, vino și naște-te din nou în inima noastră.

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, născut în inima noastră prin sfintele Taine Taine, vino și locuiește cu noi în veci.

Doamne Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, Prunc dăruit credincioșilor Tăi, care ești mereu cu Biserica Ta, până la sfârșitul veacului, fă din noi să fim vrednici locasuri pentru Tine în veacurile cele nesfârșite, când Tu, împreună cu Tatăl și cu Duhul cel Preasfânt, vei rămâne în aleșii tăi ca Lumină și Pace în vecii vecilor. Amin.

Cu binecuvântarea și rugăciunile mele pentru voi toți în această sărbătoare de bucurie, rămân,
Al vostru în Hristos Cel născut,

+Tikhon
Arhiepiscop de Washington
Mitropolitul întregii Americi și al Canadei

